

ת"פ 28423/05/18 - מדינת ישראל נגד א' א' א'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28423-05-18 מדינת ישראל נ' א' א'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד מוטי ריזמן, עו"ד אברהם ישי

ועו"ד שפי שטרצר

המאשימה

נגד

א' א' א'

ע"י עו"ד אבישג כהן

הנאשם

הכרעת דין

מן הטעמים שאפרט להלן החלטתי להרשיע את הנאשם באחת משתי עבירות האיומים שיוחסו לו, ולזכותו מן האחרת.

1. הנאשם והמתלוננת היו בקשר במשך 8 שנים. השניים קיימו ביניהם יחסים כלכליים ועסקיים, גרו בדירה אחת, ישנו חלק מן התקופה לפחות במיטה אחת וקיימו יחסי מין זה עם זה. בחקירת המשטרה הנאשם הגדיר אותו ואת המתלוננת כבני זוג ואילו המתלוננת אמרה כי לא היו בני זוג, ובמשפט טען כך גם הנאשם. המתלוננת האשימה את הנאשם שנהג כלפיה באלימות פיזית באופן כללי ובאלימות מינית באופן ספציפי. בתלונתה במשטרה אף אמרה שהנאשם אנס אותה, אך הסבירה שהוא לא הבין שהיא אינה מסכימה לקיים איתו יחסי מין. גם הנאשם מצדו האשים את המתלוננת שנקטה נגדו באלימות פיזית באופן כללי (אם כי נראה שמתוך שינה) ובאלימות מינית באופן ספציפי (כך העיד במשפט). תלונות הדדיות אלו שנשמעו במשטרה ובמשפט לא היו נושא לכתב אישום פלילי מסיבות משפטיות וראייתיות. הסניגורית ניהלה חקירה ארוכה של המתלוננת על יחסיה עם הנאשם ועל מרכיבים של תלונתה במשטרה שלא באו לידי ביטוי בכתב האישום. אינני מוצא רלוונטיות רבה לחקירה זו ולכן לא אפרט כאן את תוכנה.

2. המתלוננת מסרה למשטרה העתקים של מספר הודעות קוליות ארוכות ששלח לה הנאשם בחודשים אוקטובר ונובמבר 2017 לאחר שנפרדו כשהם מסוכסכים עסקית (ת/1). כתב האישום שבפניי מייחס לנאשם שתי עבירות איומים בגין שתי התבטאויות בהודעות אלה. להלן אביא את נוסחיהן של התבטאויות אלה בצירוף הטקסט הצמוד להן בהודעה כדי להבין את הקשרן (הטקסט הכלול בכתב האישום מודגש):

"אני הולך לשלם לעורך דין פליליסט כבד כדי לפרק אותך ואת המשפחה שלך. הבנת איך זה עובד? הפאן שלי עכשיו זה 8 שנים להתעלל באבא שלך. על זה. ואני אגיד לך אני גם שקלתי להיכנס להורים שלך לתוך הבית, להשתולל, לשבור להם את כל הבית. לעשות להם בדיוק מה שאת עושה, ולהגיד לו: הי אדון ז', זאת הילדה שלך. ככה היא התנהגה אצלי שמונה שנים, עשתה לי טרור. הרסה לי את החיים. התנהגה כמו פסיכופאטית. לבוא לשבור להם את כל הבית מבפנים, ולהגיד לו: 'תזמין משטרה. אני רוצה שיעצרו אותי בתוך הבית שלך'".

"אמרתי לך עוד דבר. אם את תדברי איתי ותעברי לידי וההורים שלך לידך, ואת תדברי איתי כמו שאת מדברת דיבור מסריח של כולירה, נבלה, כן, אני אפוצץ לך את הפנים ליד ההורים שלך. אני אמרתי לך את זה. אני אפוצץ אותך ליד ההורים שלך בפצצות, בבעיטות לראש, שההורים שלך ידעו מה מגיע לבת שלהם על דיבור של זבל חולת נפש, חולת רוח, דיבור מסריח של מפגרת. הבנת? כשאת מדברת מגעיל ומניאקי, כן? אני אדבר אליך הכי מניאקי, הכי מסריח בעולם. אני אמוטט לך את החיים".

3. הנאשם לא הכחיש את אמירת הדברים, וטען שאמר אותם כדי לגרום למתלוננת לחזור לארץ מרוסיה על מנת שיוכל להסדיר את ענייניו הכלכליים מולה.

4. הסיגורית מסכימה כי הציטוט השני המובא בכתב האישום הוא בגדר איום, ואילו בציטוט הראשון היא סבורה שאין משום איום. על רקע התלונה החמורה שהגישה המתלוננת נגד הנאשם סבורה הסיגורית שאיום יחיד זה הוא משום זוטי דברים, ובוודאי לא היה מקום שיהיה בסיס לאישום פלילי נגד הנאשם שלפי טענתה של המתלוננת לא היה בן זוגה. הסיגורית הפנתה בהקשר זה להנחיה חדשה של פרקליט המדינה בעניין מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירת איומים (הנחיה 2.41 מ-13.4.2021). מנגד, התובעת סבורה שהאופן שבו קיבלה המתלוננת את דברי הנאשם וחששה ממנו מלמד כי אמנם מדובר היה באיומים.

5. מטעמי זהירות, הואיל והדברים שאמר הנאשם ובגינם יוחס לו האישום הראשון נפתחים בפועל בזמן עבר: "שקלתי", אני מאמץ את עמדת הסיגורית וקובע כי לא מדובר באיום לפגוע במתלוננת או בהוריה, אלא בהתגרות שאין בה משום איום. יש לציין גם שמדובר בחלק מזערי מתוך הודעה קולית בת 15 דקות ששלח הנאשם למתלוננת. לפיכך, אני מזכה את הנאשם מאחת משתי עבירות האיומים המיוחסות לו בכתב האישום.

6. לא בכדי הסכימה הסיגורית לכך שהדברים המיוחסים לנאשם באישום השני הם בגדר איום. זאת, שכן ההתניה הקודמת להם היא שהמתלוננת תנהג כמנהגה הרגיל ("תדברי איתי כמו שאת מדברת") בסיטואציה שעשויה בהחלט להתרחש ("תעברי לידי וההורים שלך לידך"), והדברים כוללים איום מפורש בפגיעה פיזית במתלוננת, שאין כל ספק שנאמר בכוונה להפחיד או להקניט את המתלוננת כדרישת סעיף העבירה - יתר על כן, תוכנם של הדברים ונוסחם המפורט והמפורש לא מותירים ספק כי הדברים נאמרו לא רק כדי להקניט את המתלוננת אלא גם כדי להפחידה.

7. השאלה אם המתלוננת והנאשם הגדירו את עצמם כ"בני זוג" או לא אינה משנה את העובדה שבין השניים התקיימה מערכת יחסית מרובת רבדים שבוודאי נחשבת "זיקת קשר" חזקה לעניין אחד משיקולי ההעמדה לדין

בהנחית ההעמדה לדין החדשה שאליה הפנתה הסניגורית. האיום עצמו ("אני אפוצץ לך את הפנים ליד ההורים שלך... אני אפוצץ אותך ליד ההורים שלך בפצצות, בבעיטות לראש") - היה קונקרטי וחמור, וגם מבחנים אלה הכלולים בהנחיה המדוברת תומכים בהעמדה לדין על פיה. לפיכך, אני דוחה את טענת ההגנה מן הצדק שטענה הסניגורית בהתבסס על הנחיה זו.

8. כמו כן, חומרתו של האיום, הקונקרטיות שלו והעובדה שהופנה למי שבמשך שנים קיימה עם הנאשם מערכת יחסים מרובת רבדים, מחייבים לדחות את טענת זוטי הדברים שהעלתה הסניגורית, שכן בתוך המסגרת של עבירת האיומים לא מדובר במעשה שהוא קל ערך מבחינת טיבו, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי כאמור בסעיף 34"ז לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

9. בטרם סיום אציין שהעובדה שהמתלוננת התלוננה נגד הנאשם על עבירות חמורות בהרבה מעבירת האיומים אינה משפיעה על מסקנותי האמורות לעיל. הטענות האחרות - הן של המתלוננת נגד הנאשם והן של הנאשם נגד המתלוננת - כלל לא התבררו ראייתית, ואין לגביהן כל קביעה עובדתית (יתכן שקיים ספק עובדתי מובנה לגבי כל אחת מהן). המתלוננת לא מסרה במשטרה "תלונת שווא על אונס" נגד הנאשם כטענת הסניגורית, שהרי המתלוננת אמרה בעצמה בחקירה כי הנאשם לא הבין שהיא לא הסכימה לקיים איתו יחסי מין. העובדה שהמתלוננת סברה שמעשיו של הנאשם הם בגדר אונס וגורמי האכיפה סברו אחרת, מלמדת אולי על חוסר בקיאות בהגדרת עבירת האונס, אך אינה מלמדת על אי אמירת אמת בחקירת המשטרה.

10. לנוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה אחת של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בגין ההתבטאות השנייה שהובאה לעיל שמועד השמעתה (בהודעה קולית) ב-31.10.2017 לא היה שנוי במחלוקת.

ניתנה היום, 20 ביולי 2021, במעמד הצדדים